

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

1. Το βιβλίο με τους στίχους (1. Saḡāthāvaggo)

6. Συνδεδεμένες ομιλίες με τους Βράχμα (6. Brahmaṣaṃyuttaṃ)

[SN 6.1-15, PTS 1.136-1.159]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

1. Το βιβλίο με τους στίχους

6. Συνδεδεμένες ομιλίες με τους Βράχμα

1. Το πρώτο κεφάλαιο

1. Η ομιλία της παράκλησης του Βράχμα

172. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από τη ρίζα της ινδοσυκιάς του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: 'Αυτή η Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει είναι βαθιά, δυσδιάκριτη, δυσνόητη, γαλήνια, εξάισια, απρόσιτη μέσω απλής λογικής, λεπτή, κατανοητή μόνο από τους σοφούς. Αυτή όμως η γενιά απολαμβάνει την προσκόλληση, ευχαριστείται με την προσκόλληση, αγάλλεται στην προσκόλληση. Για μια γενιά που απολαμβάνει την προσκόλληση, που ευχαριστείται με την προσκόλληση, που αγάλλεται στην προσκόλληση, αυτή η κατάσταση είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή η συγκεκριμένη συνθηκοκρατία, η Εξαρτώμενη Γένεση. Αυτή η κατάσταση επίσης είναι δυσδιάκριτη, δηλαδή ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Αν εγώ δίδασκα τη Διδασκαλία· και οι άλλοι δεν με καταλάβαιναν· αυτό θα ήταν κούραση για μένα, αυτό θα ήταν βλάβη για μένα'. Και επίσης στον Ευλογημένο εμφανίστηκαν αυτοί οι αυθόρμητοι στίχοι που δεν είχαν ακουστεί πριν -

'Με δυσκολία το ανακάλυψα, αρκετά τώρα να το φανερώσω·
από αυτούς που κυριεύονται από πάθος και μίσος, αυτή η Διδασκαλία δεν
γίνεται εύκολα κατανοητή.

Αυτό που πάει ενάντια στο ρεύμα, λεπτό, βαθύ, δυσδιάκριτο, εκλεπτυσμένο·
αυτοί που είναι βαμμένοι από πάθος δεν θα το δουν, καλυμμένοι από τη μάζα
του σκότους'.

Έτσι, καθώς ο Ευλογημένος στοχαζόταν, η συνείδησή του έκλινε προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας.

Τότε στον Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου, ήρθε αυτή η σκέψη: «Αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος χάνεται, αλίμονο, πράγματι, ο κόσμος καταστρέφεται, αφού η συνείδηση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, κλίνει προς την αδράνεια, όχι προς τη διδαχή της Διδασκαλίας». Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού ακούμπησε το δεξί γόνατό του στη γη, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο:

«Ας διδάξει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία, ας διδάξει ο Καλότυχος τη Διδασκαλία. Υπάρχουν όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους· παρακμάζουν επειδή δεν ακούν τη Διδασκαλία. Θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν τη Διδασκαλία». Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι· αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Εμφανίστηκε στους Μαγκάντα παλαιότερα,
Μια διδασκαλία ακάθαρτη, επινοημένη από ακάθαρτους·
Άνοιξε αυτή την πύλη της αθανασίας,
Ας ακούσουν τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε από τον αμόλυντο.

«Όπως κάποιος που στέκεται στην κορυφή ενός βραχώδους βουνού,
Θα μπορούσε να δει τον κόσμο ολόγυρα·
Έτσι, σοφέ, αφού ανέβηκες στο παλάτι φτιαγμένο από τη Διδασκαλία,
Εσύ που βλέπεις παντού·
Χωρίς λύπη, κοίταξε τον κόσμο βυθισμένο στη λύπη,
Κατανικημένο από τη γέννηση και το γήρας.

«Σήκω, ήρωα, νικητή της μάχης,
αρχηγέ του караβανιού, χωρίς χρέος, περιπλανήσου στον κόσμο·
Ας διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία,
θα υπάρξουν αυτοί που θα κατανοήσουν».

Τότε ο Ευλογημένος, γνωρίζοντας την παράκληση του Βράχμα και εξαρτώμενος από τη συμπόνια προς τα όντα, επισκόπησε τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα. Επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, ο Ευλογημένος είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Όπως ακριβώς σε μια λίμνη με μπλε λωτούς ή σε μια λίμνη με κόκκινους λωτούς ή σε μια λίμνη με λευκούς λωτούς, ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, δεν έχουν βγει από το νερό και τρέφονται βυθισμένοι μέσα σε αυτό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, στέκονται στο ίδιο επίπεδο με το νερό· ορισμένοι μπλε λωτοί ή κόκκινοι λωτοί ή λευκοί λωτοί που γεννήθηκαν στο νερό, αναπτύχθηκαν στο νερό, έχοντας υψωθεί πάνω από το νερό, στέκονται αλέκιστοι από το νερό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο ο Ευλογημένος, επισκοπώντας τον κόσμο με τον οφθαλμό του Βούδα, είδε όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν ζούσαν βλέποντας τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Αφού είδε, απάντησε στον Βράχμα Σαχάμπατι με στίχο:

«Ανοιχτές είναι γι' αυτούς οι πύλες της αθανασίας,
Όσοι έχουν αυτιά ας απελευθερώσουν την πίστη τους·
Αντιλαμβανόμενος βλάβη δεν μίλησα για αυτό που γνώριζα καλά,
την εξάισια Διδασκαλία μεταξύ των ανθρώπων, Βράχμα».

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, σκεπτόμενος «Μου δόθηκε η ευκαιρία από τον Ευλογημένο για τη διδαχή της Διδασκαλίας», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

2. Η ομιλία του σεβασμού

173. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από τη ρίζα της ινδοσυκιάς του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Οδυνηρά διαμένει κανείς χωρίς σεβασμό, χωρίς υπακοή· ποιον ασκητή ή βραχμάνο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν;»

Τότε στον Ευλογημένο ήρθε αυτή η σκέψη: «Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος ηθικής θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην ηθική, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

«Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος αυτοσυγκέντρωσης θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς... κ.λπ... κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην αυτοσυγκέντρωση, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

«Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος σοφίας θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς... κ.λπ... κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στη σοφία, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

«Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος απελευθέρωσης θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς... κ.λπ... κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στην απελευθέρωση, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν.

«Για την εκπλήρωση ενός ατελούς συναθροίσματος γνώσης και ενόρασης της απελευθέρωσης θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Εγώ όμως δεν βλέπω στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο τελειότερο από εμένα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, τον οποίο θα μπορούσα να τιμήσω και να σεβαστώ, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτόν. Γιατί να μην τιμήσω και σεβαστώ αυτήν ακριβώς τη Διδασκαλία που έχω ανακαλύψει πλήρως, και να διαμένω εξαρτώμενος από αυτήν;»

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Εκείνοι επίσης, σεβάσμιε κύριε, που υπήρξαν στο παρελθόν Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, εκείνοι επίσης οι Ευλογημένοι, τιμώντας και σεβόμενοι μόνο τη Διδασκαλία, διέμεναν εξαρτώμενοι από αυτήν· και εκείνοι επίσης, σεβάσμιε κύριε, που θα υπάρξουν στο μέλλον Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι, εκείνοι επίσης οι Ευλογημένοι, τιμώντας και σεβόμενοι μόνο τη Διδασκαλία, θα διαμένουν εξαρτώμενοι από αυτήν. Και ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, τώρα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ας τιμά και ας σέβεται μόνο τη Διδασκαλία, και ας διαμένει εξαρτώμενος από αυτήν». Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι· αφού είπε αυτά, είπε επιπλέον αυτό:

«Και οι αυτοφωτισμένοι του παρελθόντος, και οι Βούδες του μέλλοντος· Και αυτός που τώρα είναι Αυτοφωτισμένος, αυτός που εξαλείφει τη λύπη πολλών.

«Όλοι σέβονται την Άριστη Διδασκαλία, διέμεναν και διαμένουν· έτσι επίσης θα διαμένουν, αυτή είναι η φύση των Βουδών.

«Γι' αυτό, από αυτόν που επιθυμεί το καλό του εαυτού του, που ποθεί το μεγαλείο· η Άριστη Διδασκαλία πρέπει να σέβεται, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών».

3. Η ομιλία του Βραχμαντέβα

174. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο γιος κάποιας βραχμάνας, ονόματι Μπραχμαντέβα, είχε αναχωρήσει από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή κοντά στον Ευλογημένο.

Τότε ο σεβάσμιος Μπραχμαντέβα, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Μπραχμαντέβα έγινε ένας από τους Άξιους.

Τότε ο σεβάσμιος Μπραχμαντέβα, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Περιφερόμενος διαδοχικά στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, πήγε στην κατοικία της μητέρας του. Εκείνη την περίοδο η μητέρα του σεβασμίου Μπραχμαντέβα, η βραχμάνα, πάντα πρόσφερε θυσία στον Βράχμα. Τότε στον Βράχμα Σαχάμπατι ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτή η μητέρα του σεβασμίου Μπραχμαντέβα, η βραχμάνα, πάντα προσφέρει θυσία στον Βράχμα. Γιατί να μην την πλησιάσω και να τη συγκλονίσω;» Τότε ο Βράχμα

Σαχάμπατι - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε στην κατοικία της μητέρας του σεβασμίου Μπραχμαντέβα. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, στεκόμενος στον αέρα, απευθύνθηκε στη μητέρα του σεβασμίου Μπραχμαντέβα, τη βραχμάννα, με στίχο:

«Μακριά από εδώ, βραχμάννα, είναι ο κόσμος του Βράχμα,
στον οποίο πάντα προσφέρεις θυσία·
δεν είναι τέτοια, βραχμάννα, η τροφή του Βράχμα,
γιατί ψελλίζεις μη γνωρίζοντας την οδό προς τον Βράχμα;

«Αυτός εδώ, βραχμάννα, είναι ο Μπραχμαντέβα σου,
χωρίς προσκολλήσεις, που έχει φτάσει πέρα από τους θεούς·
ο μη κατέχων τίποτα μοναχός που δεν συντηρεί κανέναν άλλον,
αυτός που μπήκε στο σπίτι σου για προσφερόμενη τροφή.

«Άξιος προσφορών, γνώστης των Βεδών, με αναπτυγμένο εαυτό,
άξιος δώρων από ανθρώπους και θεούς·
έχοντας αποβάλει τα κακά, αμόλυντος,
περιφέρεται αναζητώντας τροφή, ψυχρός.

«Για αυτόν δεν υπάρχει ούτε παρελθόν ούτε μέλλον,
γαλήνιος, χωρίς καπνό, χωρίς θλίψη, χωρίς επιθυμία·
έχοντας αποθέσει τη ράβδο απέναντι σε τρομαγμένους και σταθερούς,
αυτός ας φάει την προσφορά σου, την καλύτερη προσφερόμενη τροφή.

«Έχοντας γίνει ελεύθερος από τον στρατό, με γαλήνιο νου,
όπως δαμασμένος ελέφαντας περιφέρεται χωρίς λαχτάρα·
μοναχός με καλή ηθική, με καλά απελευθερωμένο νου,
αυτός ας φάει την προσφορά σου, την καλύτερη προσφερόμενη τροφή.

«Με πίστη σε αυτόν, ακλόνητη,
εδραίωσε την προσφορά στον άξιο προσφορών·
κάνε αξιέπαινη πράξη που φέρνει μελλοντική ευτυχία,
αφού είδες τον σοφό, βραχμάννα, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών».

«Με πίστη σε αυτόν, ακλόνητη,
εδραίωσε την προσφορά στον άξιο προσφορών·
έκανε αξιέπαινη πράξη που φέρνει μελλοντική ευτυχία,
αφού είδε τον σοφό, η βραχμάννα, τον διαβάτη των νοητικών πλημμυρών».

4. Η ομιλία του Βράχμα Μπάκα

175. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο στον Βράχμα Μπάκα είχε εγερθεί μια τέτοια κακόβουλη λανθασμένη άποψη: «Αυτό είναι μόνιμο, αυτό είναι σταθερό, αυτό είναι αιώνιο, αυτό είναι ολοκληρωμένο, αυτό δεν υπόκειται σε θάνατο, διότι αυτό δεν γεννιέται, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται, και από εδώ δεν υπάρχει άλλη ανώτερη διαφυγή».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του

Βράχμα Μπάκα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Ο Βράχμα Μπάκα είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Έλα, αγαπητέ, καλώς ήρθες, αγαπητέ! Μετά από πολύ καιρό, αγαπητέ! Βρήκες την ευκαιρία, δηλαδή να έρθεις εδώ. Διότι αυτό, αγαπητέ, είναι μόνιμο, αυτό είναι σταθερό, αυτό είναι αιώνιο, αυτό είναι ολοκληρωμένο, αυτό δεν υπόκειται σε θάνατο, διότι αυτό δεν γεννιέται, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται. Και από εδώ δεν υπάρχει άλλη ανώτερη διαφυγή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Βράχμα Μπάκα: "Κατεχόμενος από άγνοια, πράγματι, αγαπητέ, είναι ο Βράχμα Μπάκα· κατεχόμενος από άγνοια, πράγματι, αγαπητέ, είναι ο Βράχμα Μπάκα. Αφού αυτό που είναι παροδικό θα το αποκαλέσει μόνιμο, αυτό που είναι ασταθές θα το αποκαλέσει σταθερό, αυτό που είναι μη-αιώνιο θα το αποκαλέσει αιώνιο, αυτό που δεν είναι ολοκληρωμένο θα το αποκαλέσει ολοκληρωμένο, αυτό που υπόκειται σε θάνατο θα το αποκαλέσει μη υποκείμενο σε θάνατο. Και εκεί όπου γεννιέται, γηράσκει, πεθαίνει, αποθνήσκει, επαναγεννιέται, και αυτό θα πει: 'διότι αυτό δεν γεννιέται, δεν γηράσκει, δεν πεθαίνει, δεν αποθνήσκει, δεν επαναγεννιέται'. Και ενώ υπάρχει άλλη ανώτερη διαφυγή, θα πει 'δεν υπάρχει άλλη ανώτερη διαφυγή'».

«Εβδομήντα δύο, Γκόταμα, με αξιέπαινες πράξεις,
κυρίαρχοι, έχουμε ξεπεράσει γέννηση και γήρας·
αυτή είναι η τελευταία επαναγέννηση ως Βράχμα, ως γνώστες·
πολλοί άνθρωποι μας επικαλούνται».

«Λίγη πράγματι είναι αυτή, δεν είναι μακρά ζωή,
αυτή που εσύ, Μπάκα, φαντάζεσαι ως μακρά ζωή·
εκατό χιλιάδες νιράμπουντα,
τη ζωή σου κατανοώ εγώ, Βράχμα».

«Εγώ είμαι ο Ευλογημένος με άπειρη όραση,
που έχω ξεπεράσει τη γέννηση, το γήρας και τη λύπη·
ποια είναι η παλιά μου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή;
Πες μου αυτό που εγώ θα μπορούσα να συνειδητοποιήσω».

«Όταν εσύ πότισες πολλούς ανθρώπους,
διψασμένους, καταβεβλημένους από τη ζέστη·
αυτή είναι η παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή,
την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.

«Όταν στην όχθη του ποταμού τους ανθρώπους που είχαν συλληφθεί,
τους απελευθέρωσες ενώ οδηγούνταν αιχμάλωτοι·
αυτή είναι η παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή,
την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.

«Στο ρεύμα του Γάγγη το πλοίο που είχε συλληφθεί,
από τον άγριο δράκοντα με επιθυμία για ανθρώπους·
το απελευθέρωσες με δύναμη, καταβάλλοντάς τον·
αυτή είναι η παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή,

την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο.

«Και ο Κάππα ήμουν ο μαθητής σου,
θεωρώντας σε με πλήρη κατανόηση και αφοσιωμένο στις ασκητικές
πρακτικές·
αυτή είναι η παλιά σου ασκητική πρακτική και ηθική διαγωγή,
την αναθυμούμαι σαν να ξύπνησα από ύπνο».

«Σίγουρα κατανοείς αυτή τη διάρκεια ζωής μου,
και άλλα επίσης γνωρίζεις, διότι είσαι Βούδας·
διότι αυτή η λαμπερή επιρροή σου,
στέκεται φωτίζοντας τον κόσμο του Βράχμα».

5. Η ομιλία κάποιου Βράχμα

176. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο σε κάποιον Βράχμα είχε εγερθεί μια τέτοια κακόβουλη λανθασμένη άποψη: «Δεν υπάρχει εκείνος ο ασκητής ή βραχμάνος που θα μπορούσε να έρθει εδώ». Τότε ο Ευλογημένος, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου εκείνου του Βράχμα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας... κ.λπ... εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Τότε ο Ευλογημένος κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο.

Τότε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού λοιπόν διαμένει τώρα ο Ευλογημένος;» Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είδε τον Ευλογημένο με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, να κάθεται με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, έχοντας επιτύχει το θερμό στοιχείο. Αφού τον είδε - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, στηριζόμενος στην ανατολική κατεύθυνση, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, χαμηλότερα από τον Ευλογημένο.

Τότε στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού λοιπόν διαμένει τώρα ο Ευλογημένος;» Ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είδε τον Ευλογημένο με τον θείο οφθαλμό... κ.λπ... αφού τον είδε - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας... κ.λπ... ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα, στηριζόμενος στη νότια κατεύθυνση, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, χαμηλότερα από τον Ευλογημένο.

Τότε στον σεβάσμιο Μαχακαππίνα ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού λοιπόν διαμένει τώρα ο Ευλογημένος;» Ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα είδε τον Ευλογημένο με τον θείο οφθαλμό... κ.λπ... έχοντας επιτύχει το θερμό στοιχείο. Αφού τον είδε - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας... κ.λπ... ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα, στηριζόμενος στη δυτική κατεύθυνση, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, χαμηλότερα από τον Ευλογημένο.

Τότε στον σεβάσμιο Ανουρούντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού λοιπόν διαμένει τώρα ο Ευλογημένος;» Ο σεβάσμιος Ανουρούντα είδε... κ.λπ... έχοντας επιτύχει το θερμό στοιχείο. Αφού τον είδε - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας... κ.λπ... εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Τότε ο σεβάσμιος Ανουρούντα, στηριζόμενος στη βόρεια κατεύθυνση, κάθισε με διασταυρωμένα πόδια στον αέρα πάνω από εκείνον τον Βράχμα, αφού επέτυχε το θερμό στοιχείο, χαμηλότερα από τον Ευλογημένο.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα απευθύνθηκε σε εκείνον τον Βράχμα με στίχο:

«Ακόμα και σήμερα, φίλε, έχεις εκείνη την άποψη που είχες πριν;
Βλέπεις τη λάμψη που υπερβαίνει τον κόσμο του Βράχμα;»

«Δεν έχω, αγαπητέ, εκείνη την άποψη που είχα πριν·
Βλέπω να υπερβαίνει τη λάμψη στον κόσμο του Βράχμα·
Πώς θα μπορούσα σήμερα να πω ότι είμαι μόνιμος και αιώνιος;»

Τότε ο Ευλογημένος, αφού συγκλόνισε εκείνον τον Βράχμα -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από εκείνον τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε στο άλσος του Τζέτα. Τότε εκείνος ο Βράχμα απευθύνθηκε σε κάποιον από τη συνοδεία του Βράχμα: «Έλα εσύ, αγαπητέ, πήγαινε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησιάσεις, πες στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα έτσι: "Υπάρχουν άραγε, αγαπητέ Μογκαλλάνα, και άλλοι μαθητές εκείνου του Ευλογημένου τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, όπως ο αξιότιμος Μογκαλλάνα, ο Κάσσαπα, ο Καππίνα, ο Ανουρούντα;"» «Ναι, αγαπητέ», απάντησε εκείνος από τη συνοδεία του Βράχμα σε εκείνον τον Βράχμα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Υπάρχουν άραγε, αγαπητέ Μογκαλλάνα, και άλλοι μαθητές εκείνου του Ευλογημένου τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, όπως ο αξιότιμος Μογκαλλάνα, ο Κάσσαπα, ο Καππίνα, ο Ανουρούντα;» Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα απευθύνθηκε σε εκείνον από τη συνοδεία του Βράχμα με στίχο:

«Κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που έχουν επιτύχει υπερφυσική δύναμη, επιδέξιοι στη διείσδυση του νου·
αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, Άξιοι, πολλοί είναι οι μαθητές του Βούδα».

Τότε εκείνος από τη συνοδεία του Βράχμα, αφού δέχτηκε με χαρά τα λόγια του σεβασμίου Μαχαμογκαλλάνα και εξέφρασε ευχαριστίες, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνος ο Βράχμα· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνον τον Βράχμα: «Ο σεβάσμιος, αγαπητέ, Μαχαμογκαλλάνα είπε έτσι:

«Κάτοχοι της τριπλής αληθινής γνώσης, που έχουν επιτύχει υπερφυσική δύναμη, επιδέξιοι στη διείσδυση του νου·
αυτοί που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, Άξιοι, πολλοί είναι οι μαθητές του Βούδα».

Αυτά είπε εκείνος ο ακόλουθος του Βράχμα. Και εκείνος ο Βράχμα, ευχαριστημένος, αγκαλλίασε με τα λόγια εκείνου του ακολούθου του Βράχμα.

6. Η ομιλία του κόσμου του Βράχμα

177. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος είχε πάει για ημερήσια διαμονή και ήταν σε απομόνωση. Τότε ο Σουμπράχμα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, και ο Σουντάβασα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, στάθηκαν ο καθένας στηριγμένος σε έναν παραστάτη της πόρτας. Τότε ο Σουμπράχμα, ο μεμονωμένος Βράχμα, είπε στον Σουντάβασα, τον μεμονωμένο Βράχμα: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα ακόμα, αγαπητέ, για να επισκεφθούμε τον Ευλογημένο· ο Ευλογημένος έχει πάει για ημερήσια διαμονή και είναι σε απομόνωση. Εκείνος ο κόσμος του Βράχμα είναι ευημερών και ακμάζων, και ο Βράχμα εκεί διαμένει σε κατάσταση αμέλειας. Έλα, αγαπητέ, ας πάμε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα· αφού πλησιάσουμε, ας συγκινήσουμε εκείνον τον Βράχμα». «Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο Σουντάβασα, ο μεμονωμένος Βράχμα, στον Σουμπράχμα, τον μεμονωμένο Βράχμα.

Τότε ο Σουμπράχμα, ο μεμονωμένος Βράχμα, και ο Σουντάβασα, ο μεμονωμένος Βράχμα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας... κ.λπ... ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκαν από μπροστά από τον Ευλογημένο και εμφανίστηκαν σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Εκείνος ο Βράχμα είδε εκείνους τους Βράχμα να έρχονται από μακριά. Αφού τους είδε, είπε σε εκείνους τους Βράχμα: «Λοιπόν, από πού έρχεστε, αγαπητοί;» «Ήρθαμε, αγαπητέ, από κοντά σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Θα πήγαινες εσύ, αγαπητέ, για υπηρεσία σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνος ο Βράχμα, μη αποδεχόμενος αυτά τα λόγια, αφού δημιούργησε χίλιες μορφές του εαυτού του, είπε στον Σουμπράχμα, τον μεμονωμένο Βράχμα: «Βλέπεις εσύ, αγαπητέ, τέτοια επίδειξη υπερφυσικής δύναμης από μένα;» «Τη βλέπω πράγματι, αγαπητέ, τέτοια επίδειξη υπερφυσικής δύναμης από σένα». «Εγώ λοιπόν, αγαπητέ, που έχω τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη, τόσο μεγάλη ισχύ, σε ποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου την υπηρεσία θα πήγαινα;»

Τότε ο Σουμπράχμα, ο μεμονωμένος Βράχμα, αφού δημιούργησε δύο χιλιάδες μορφές του εαυτού του, είπε σε εκείνον τον Βράχμα: «Βλέπεις εσύ, αγαπητέ, τέτοια επίδειξη υπερφυσικής δύναμης από μένα;» «Τη βλέπω πράγματι, αγαπητέ, τέτοια επίδειξη υπερφυσικής δύναμης από σένα». «Από σένα όμως, αγαπητέ, και από μένα, ο Ευλογημένος έχει μεγαλύτερη υπερφυσική δύναμη και μεγαλύτερη ισχύ. Θα πήγαινες εσύ, αγαπητέ, για υπηρεσία σε εκείνον τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο;» Τότε εκείνος ο Βράχμα απευθύνθηκε στον Σουμπράχμα, τον μεμονωμένο Βράχμα, με στίχο:

«Τρεις σουπάνα και τέσσερις χήνες,
βυαγκχινίσα πεντακόσιοι και διαλογιστές·
αυτή η ουράνια κατοικία λάμπει, Βράχμα,
φωτίζοντας τη βόρεια κατεύθυνση».

«Αν και αυτή η ουράνια κατοικία σου λάμπει,
φωτίζοντας τη βόρεια κατεύθυνση·
αφού είδε τη διαμάχη στην ύλη, πάντα ταρασσόμενη,
για αυτό ο σοφός δεν χαίρεται στην ύλη».

Τότε ο Σουμπράχμα, ο μεμονωμένος Βράχμα, και ο Σουντχαβάσα, ο μεμονωμένος Βράχμα, αφού συγκλόνισαν εκείνον τον Βράχμα, εξαφανίστηκαν εκεί. Και εκείνος ο Βράχμα αργότερα πήγε για υπηρεσία στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο.

7. Η ομιλία του Κοκάλικα

178. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος είχε πάει για ημερήσια διαμονή και ήταν σε απομόνωση. Τότε ο Σουμπράχμα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, και ο Σουντάβασα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, στάθηκαν ο καθένας στηριγμένος σε έναν παραστάτη της πόρτας. Τότε ο Σουμπράχμα, ο μεμονωμένος Βράχμα, σχετικά με τον μοναχό Κοκάλικα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, ποιος σοφός θα τον θεωρούσε;
Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, εμποδισμένο τον θεωρώ, κοινό άνθρωπο».

8. Η ομιλία του Καταμοντακατίσασα

179. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος είχε πάει για ημερήσια διαμονή και ήταν σε απομόνωση. Τότε ο Σουμπράχμα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, και ο Σουντάβασα, ένας μεμονωμένος Βράχμα, πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, στάθηκαν ο καθένας στηριγμένος σε έναν παραστάτη της πόρτας. Τότε ο Σουντάβασα, ο μεμονωμένος Βράχμα, σχετικά με τον μοναχό Κατομοντακατίσασα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, ποιος σοφός θα τον θεωρούσε;
Αυτόν που μετράει το αμέτρητο, εμποδισμένο τον θεωρώ, χωρίς σοφία».

9. Η ομιλία του Βράχμα Τουρού

180. Προέλευση στη Σαβάττι. Εκείνη την περίοδο ο μοναχός Κοκάλικα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο Τουρού, ο μεμονωμένος Βράχμα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον μοναχό Κοκάλικα· αφού πλησίασε, στεκόμενος στον αέρα, είπε στον μοναχό Κοκάλικα: «Κοκάλικα, απόκτησε πεποίθηση στον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα. Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι ευπρεπείς». «Ποιος είσαι εσύ, φίλε;» «Εγώ είμαι ο Τουρού, ο μεμονωμένος Βράχμα». «Δεν έχεις περιγραφεί εσύ, φίλε, από τον Ευλογημένο ως μη-επιστρέφων; Τότε γιατί ήρθες εδώ; Δες πόσο έχεις σφάλει σε αυτό».

«Για τον άνθρωπο που γεννήθηκε, γεννιέται τσεκούρι στο στόμα·
με το οποίο κόβει τον εαυτό του, ο ανόητος που λέει προσβλητικά λόγια.

Αυτός που επαινεί τον αξιοκατάκριτο,
ή αυτός που κατακρίνει τον αξιέπαινο·
αυτός συσσωρεύει με το στόμα του ατυχία,
με εκείνη την ατυχία δεν βρίσκει ευτυχία.

Ασήμαντη είναι αυτή η ατυχία,
η απώλεια χρημάτων στα ζάρια·
ακόμη και με όλα μαζί με τον εαυτό του,

αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη ατυχία·
αυτός που μολύνει τον νου του απέναντι στους Καλότυχους.

Εκατό χιλιάδες νιράμπουντα,
και τριάντα έξι και πέντε αμπούντα·
αυτός που κατακρίνει τους ευγενείς πηγαίνει στην κόλαση,
κατευθύνοντας κακόβουλα την ομιλία και τον νου».

10. Η ομιλία του Κοκάλικα

181. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο μοναχός Κοκάλικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο μοναχός Κοκάλικα είπε στον Ευλογημένο: «Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, σεβάσμιε κύριε, έχουν κακόβουλες επιθυμίες, έχουν υποκύψει σε κακόβουλες επιθυμίες». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον μοναχό Κοκάλικα: «Μην μιλάς έτσι, Κοκάλικα· μην μιλάς έτσι, Κοκάλικα. Κοκάλικα, απόκτησε πεποίθηση στον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα. Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι ευπρεπείς». Για δεύτερη φορά ο μοναχός Κοκάλικα είπε στον Ευλογημένο: «Αν και ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, είναι για μένα αξιόπιστος και έμπιστος· ωστόσο ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, σεβάσμιε κύριε, έχουν κακόβουλες επιθυμίες, έχουν υποκύψει σε κακόβουλες επιθυμίες». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος είπε στον μοναχό Κοκάλικα: «Μην μιλάς έτσι, Κοκάλικα· μην μιλάς έτσι, Κοκάλικα. Κοκάλικα, απόκτησε πεποίθηση στον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα. Ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι ευπρεπείς». Για τρίτη φορά ο μοναχός Κοκάλικα είπε στον Ευλογημένο: «Αν και... κ.λπ... έχουν υποκύψει σε κακόβουλες επιθυμίες». Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος είπε στον μοναχό Κοκάλικα: «Μην μιλάς έτσι... κ.λπ... ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι ευπρεπείς».

Τότε ο μοναχός Κοκάλικα σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Και λίγο μετά την αναχώρηση του μοναχού Κοκάλικα, ολόκληρο το σώμα του καλύφθηκε από εξογκώματα σε μέγεθος σπόρου σιναπιού. Αφού έγιναν σε μέγεθος σπόρου σιναπιού, έγιναν σε μέγεθος φασολιού μουνγκ· αφού έγιναν σε μέγεθος φασολιού μουνγκ, έγιναν σε μέγεθος ρεβιθιού· αφού έγιναν σε μέγεθος ρεβιθιού, έγιναν σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα· αφού έγιναν σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα, έγιναν σε μέγεθος καρπού τζουτζούμπα· αφού έγιναν σε μέγεθος καρπού τζουτζούμπα, έγιναν σε μέγεθος καρπού αμάλακα· αφού έγιναν σε μέγεθος καρπού αμάλακα, έγιναν σε μέγεθος άγουρου καρπού μπελούβα· αφού έγιναν σε μέγεθος άγουρου καρπού μπελούβα, έγιναν σε μέγεθος καρπού μπίλλα· αφού έγιναν σε μέγεθος καρπού μπίλλα, έσπασαν. Πύον και αίμα έτρεξαν. Τότε ο μοναχός Κοκάλικα πέθανε από εκείνη ακριβώς την ασθένεια. Και αφού πέθανε, ο μοναχός Κοκάλικα επαναγεννήθηκε στην κόλαση Πάντουμα, έχοντας τρέφει εχθρότητα στον νου του προς τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα.

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε στον Ευλογημένο: «Ο μοναχός Κοκάλικα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε. Και αφού πέθανε, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός

Κοκάλικα γεννήθηκε στην κόλαση Πάντουμα, έχοντας τρέφει εχθρότητα στον νου του εναντίον του Σαριπούττα και του Μογκαλλάνα». Αυτά είπε ο Βράχμα Σαχάμπατι, και αφού τα είπε αυτά, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι μου είπε: 'Ο μοναχός Κοκάλικα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε. Και αφού πέθανε, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός Κοκάλικα γεννήθηκε στην κόλαση Πάντουμα, έχοντας τρέφει εχθρότητα στον νου του εναντίον του Σαριπούττα και του Μογκαλλάνα'. Αυτά είπε, μοναχοί, ο Βράχμα Σαχάμπατι, και αφού τα είπε αυτά, αφού μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Πόσο μακρά είναι, σεβάσμιε κύριε, η διάρκεια ζωής στην κόλαση Πάντουμα;» «Μακρά είναι, μοναχέ, η διάρκεια ζωής στην κόλαση Πάντουμα. Δεν είναι εύκολο να υπολογιστεί - τόσα χρόνια, ή τόσες εκατοντάδες χρόνια, ή τόσες χιλιάδες χρόνια, ή τόσες εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια». «Είναι δυνατόν όμως, σεβάσμιε κύριε, να δοθεί μια παρομοίωση;» «Είναι δυνατόν, μοναχέ», είπε ο Ευλογημένος.

«Όπως, μοναχέ, ένα κοσαλικό φορτίο σουσαμιού είκοσι κχάρι. Από αυτό ένας άνθρωπος κάθε εκατό χρόνια θα αφαιρούσε έναν σπόρο σουσαμιού· πιο γρήγορα, μοναχέ, εκείνο το κοσαλικό φορτίο σουσαμιού είκοσι κχάρι με αυτή την προσπάθεια θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, παρά μία κόλαση Αμπούντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αμπούντα, έτσι είναι μία κόλαση Νιράμπουντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Νιράμπουντα, έτσι είναι μία κόλαση Αμπάμπα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αμπάμπα, έτσι είναι μία κόλαση Ατάτα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Ατάτα, έτσι είναι μία κόλαση Αχάχα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Αχάχα, έτσι είναι μία κόλαση Κουμούντα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Κουμούντα, έτσι είναι μία κόλαση Σογκαντχίκα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Σογκαντχίκα, έτσι είναι μία κόλαση Ουππάλα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Ουππάλα, έτσι είναι μία κόλαση Πουντάρικα. Όπως, μοναχέ, είκοσι κολάσεις Πουντάρικα, έτσι είναι μία κόλαση Πάντουμα. Στην κόλαση Πάντουμα όμως, μοναχέ, ο μοναχός Κοκάλικα γεννήθηκε, έχοντας τρέφει εχθρότητα στον νου του εναντίον του Σαριπούττα και του Μογκαλλάνα». Αυτά είπε ο Ευλογημένος, και αφού τα είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Για τον άνθρωπο που γεννήθηκε,
γεννιέται τσεκούρι στο στόμα·
με το οποίο κόβει τον εαυτό του,
ο ανόητος που λέει προσβλητικά λόγια.

Αυτός που επαινεί τον αξιοκατάκριτο,
ή αυτός που κατακρίνει τον αξιέπαινο·
αυτός συσσωρεύει με το στόμα του ατυχία,
με εκείνη την ατυχία δεν βρίσκει ευτυχία.

Ασήμαντη είναι αυτή η ατυχία,
η απώλεια χρημάτων στα ζάρια·
ακόμη και με όλα μαζί με τον εαυτό του,
αυτή ακριβώς είναι η μεγαλύτερη ατυχία·
αυτός που μολύνει τον νου του απέναντι στους Καλότυχους.

Εκατό χιλιάδες νιράμπουντα,
και τριάντα έξι και πέντε αμπούντα·
αυτός που κατακρίνει τους ευγενείς πηγαίνει στην κόλαση,
κατευθύνοντας κακόβουλα την ομιλία και τον νου».

Το πρώτο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η παράκληση, ο σεβασμός, ο Μπραχμαντέβα,
και ο Μπάκα Βράχμα και η άλλη άποψη·
η αμέλεια, ο Κοκάλικα και ο Τισσάκα,
και ο Τουρού Βράχμα και ο άλλος Κοκάλικα.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία του Σανανκουμάρα

182. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στην όχθη του ποταμού Σαπινί. Τότε ο Βράχμα Σανανκουμάρα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρη την όχθη του ποταμού Σαπινί, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βράχμα Σανανκουμάρα είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ο πολεμιστής είναι ο άριστος μεταξύ των ανθρώπων, όσοι υπερηφανεύονται για το σόι τους·
ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στη συμπεριφορά, αυτός είναι ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων.»

Αυτά είπε ο Βράχμα Σανανκουμάρα. Ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε ο Βράχμα Σανανκουμάρα, λέγοντας «Ο Διδάσκαλός μου συμφώνησε», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

2. Η ομιλία του Ντεβαντάττα

183. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, λίγο μετά την αναχώρηση του Ντεβαντάττα. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το όρος Γκιτζτζακούτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βράχμα Σαχάμπατι, σχετικά με τον Ντεβαντάττα, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Ο καρπός πράγματι σκοτώνει τη μπανανιά, ο καρπός το μπαμπού, ο καρπός

το καλάμι·
η τιμή σκοτώνει τον κακό άνθρωπο, όπως το έμβρυο τη φοράδα του
μουλαριού».

3. Η ομιλία της Αντχακαβίντα

184. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μαγκάντα, στην Αντχακαβίντα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος καθόταν στο ύπαιθρο στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας, και ο ουρανός έσταζε σταγόνα σταγόνα. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρη την Αντχακαβίντα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε αυτούς τους στίχους κοντά στον Ευλογημένο:

«Ας συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα,
ας ζει για την απελευθέρωση από τους νοητικούς δεσμούς·
αν δεν βρίσκει τέρψη εκεί,
ας ζει στην Κοινότητα, προστατεύοντας τον εαυτό του, με επίγνωση.

«Περιφερόμενος από οικογένεια σε οικογένεια για προσφερόμενη τροφή,
με φυλαγμένες τις ικανότητες, συνετός, με επίγνωση·
ας συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα,
απελευθερωμένος από τον φόβο, απελευθερωμένος στο άφοβο.

«Όπου υπάρχουν τρομακτικά ερπετά,
όπου αστράφτει και βροντά ο ουρανός·
στο πυκνό σκοτάδι της νύχτας,
εκεί κάθισε ο μοναχός χωρίς ανατριχίλα.

«Αυτό πράγματι το είδα εγώ ο ίδιος, δεν είναι αυτό φήμη·
σε μία άγια ζωή, χίλιοι που εγκατέλειψαν τον θάνατο.

«Περισσότεροι από πεντακόσιοι ασκούμενοι, και δέκα φορές δέκα δέκα·
όλοι έχουν εισέλθει στο ρεύμα, δεν πηγαίνουν πλέον σε κατώτερους κόσμους.

«Και αυτή η υπόλοιπη γενιά, έχει μερίδιο αξιέπαινων πράξεων», έτσι
σκέφτομαι·
δεν μπορώ να τους απαριθμήσω, από ηθικό φόβο για την ψευδολογία».

4. Η ομιλία για την Αρουναβατί

185. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας βασιλιάς ονόματι Αρουναβά. Του βασιλιά Αρουναβά, μοναχοί, η βασιλική πρωτεύουσα ονομαζόταν Αρουναβατί. Ο Ευλογημένος Σικχί, μοναχοί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, διέμενε εξαρτώμενος από τη βασιλική πρωτεύουσα Αρουναβατί. Του Ευλογημένου Σικχί, μοναχοί, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου, το ζεύγος μαθητών ονομαζόταν Αμπιμπού και Σαμπχάβα, ήταν το κορυφαίο, το ευλογημένο ζεύγος. Τότε, μοναχοί, ο

Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απευθύνθηκε στον μοναχό Αμπιμπού: "Έλα, βραχμάνε, ας πάμε σε κάποιον κόσμο του Βράχμα, μέχρι να είναι η ώρα για το γεύμα". "Ναι, σεβάσμιε κύριε", απάντησε, μοναχοί, ο μοναχός Αμπιμπού στον Ευλογημένο Σικχί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο μοναχός Αμπιμπού - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκαν από τη βασιλική πρωτεύουσα Αρουναβατί και εμφανίστηκαν σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα.

«Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απευθύνθηκε στον μοναχό Αμπιμπού: "Ας σου έρθει, βραχμάνε, μια ομιλία για τη Διδασκαλία προς τον Βράχμα και τη συνέλευση του Βράχμα και τους ακολούθους του Βράχμα". "Ναι, σεβάσμιε κύριε", απάντησε, μοναχοί, ο μοναχός Αμπιμπού στον Ευλογημένο Σικχί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τον Βράχμα και τη συνέλευση του Βράχμα και τους ακολούθους του Βράχμα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Εκεί, μοναχοί, ο Βράχμα και η συνέλευση του Βράχμα και οι ακόλουθοι του Βράχμα παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: "Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, πώς είναι δυνατόν ενώ ο Διδάσκαλος είναι παρών, ο μαθητής να διδάσκει τη Διδασκαλία!"

«Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, απευθύνθηκε στον μοναχό Αμπιμπού: "Παραπονούνται, βραχμάνε, ο Βράχμα και η συνέλευση του Βράχμα και οι ακόλουθοι του Βράχμα - είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, πώς είναι δυνατόν ενώ ο Διδάσκαλος είναι παρών, ο μαθητής να διδάσκει τη Διδασκαλία! Τότε λοιπόν εσύ, βραχμάνε, συγκλόνησε ακόμη περισσότερο τον Βράχμα και τη συνέλευση του Βράχμα και τους ακολούθους του Βράχμα". "Ναι, σεβάσμιε κύριε", απάντησε, μοναχοί, ο μοναχός Αμπιμπού στον Ευλογημένο Σικχί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και δίδαξε τη Διδασκαλία με ορατό σώμα, δίδαξε τη Διδασκαλία και με αόρατο σώμα, δίδαξε τη Διδασκαλία με ορατό το κάτω μισό του σώματος και αόρατο το πάνω μισό του σώματος, δίδαξε τη Διδασκαλία με ορατό το πάνω μισό του σώματος και αόρατο το κάτω μισό του σώματος. Εκεί, μοναχοί, ο Βράχμα και η συνέλευση του Βράχμα και οι ακόλουθοι του Βράχμα γέμισαν με θαυμασμό και έκπληξη: "Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, η μεγάλη υπερφυσική δύναμη και η μεγάλη ισχύς του ασκητή!"

«Τότε ο μοναχός Αμπιμπού είπε στον Ευλογημένο Σικχί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο: "Γνωρίζω άμεσα, σεβάσμιε κύριε, ότι στη μέση της κοινότητας μοναχών είπα τέτοια λόγια: είμαι ικανός, φίλοι, στεκόμενος στον κόσμο του Βράχμα, να ενημερώσω με τη φωνή μου το χιλιοπλάσιο κοσμικό σύστημα". "Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, βραχμάνε, είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, βραχμάνε· εσύ, βραχμάνε, στεκόμενος στον κόσμο του Βράχμα, να ενημερώσεις με τη φωνή σου το χιλιοπλάσιο κοσμικό σύστημα". "Ναι, σεβάσμιε κύριε", απάντησε, μοναχοί, ο μοναχός Αμπιμπού στον Ευλογημένο Σικχί, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, και στεκόμενος στον κόσμο του Βράχμα είπε αυτούς τους στίχους:

«Ξεκινήστε, προχωρήστε, αφοσιωθείτε στη Διδαχή του Βούδα·
Τινάξτε τον στρατό του θανάτου, όπως ο ελέφαντας ένα καλαμένιο σπίτι.

«Όποιος σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή θα ζει επιμελής·
Αφού εγκαταλείψει την περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, θα θέσει
τέρμα στον πόνο».

«Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και ο
μοναχός Αμπιμού, αφού συγκλόνισαν τον Βράχμα και τη συνέλευση του Βράχμα και
τους ακολούθους του Βράχμα - όπως ακριβώς... κ.λπ... εξαφανίστηκαν από εκείνον
τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκαν στη βασιλική πρωτεύουσα Αρουναβατί.
Τότε, μοναχοί, ο Ευλογημένος Σικχί, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος,
απευθύνθηκε στους μοναχούς: "Ακούσατε, μοναχοί, τους στίχους του μοναχού
Αμπιμού που στεκόταν στον κόσμο του Βράχμα και τους απήγγειλε;" "Ακούσαμε,
σεβάσμιε κύριε, τους στίχους του μοναχού Αμπιμού που στεκόταν στον κόσμο του
Βράχμα και τους απήγγειλε". "Πώς όμως εσείς, μοναχοί, ακούσατε τους στίχους του
μοναχού Αμπιμού που στεκόταν στον κόσμο του Βράχμα και τους απήγγειλε;" Έτσι
εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούσαμε τους στίχους του μοναχού Αμπιμού που στεκόταν
στον κόσμο του Βράχμα και τους απήγγειλε -

«Ξεκινήστε, προχωρήστε, αφοσιωθείτε στη Διδαχή του Βούδα·
Τινάξτε τον στρατό του θανάτου, όπως ο ελέφαντας ένα καλαμένιο σπίτι.

«Όποιος σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή θα ζει επιμελής·
Αφού εγκαταλείψει την περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων, θα θέσει
τέρμα στον πόνο».

"Έτσι εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούσαμε τους στίχους του μοναχού Αμπιμού που
στεκόταν στον κόσμο του Βράχμα και τους απήγγειλε". "Καλώς, καλώς, μοναχοί·
καλώς πράγματι εσείς, μοναχοί! Ακούσατε τους στίχους του μοναχού Αμπιμού που
στεκόταν στον κόσμο του Βράχμα και τους απήγγειλε"».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του
Ευλογημένου.

5. Η ομιλία για το τελικό Νιμπάνα

186. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κουσινάρα, στο Ουπαβάττανα, στο άλσος
σάλα των Μάλλα, ανάμεσα στα δίδυμα δέντρα σάλα, κατά τον χρόνο του τελικού
Νιμπάνα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λοιπόν τώρα, μοναχοί,
σας λέω - 'όλες οι δραστηριότητες έχουν τη φύση της παρακμής· προσπαθήστε με
επιμέλεια'. Αυτά ήταν τα τελευταία λόγια του Τατχάγκατα».

Τότε ο Ευλογημένος επέτυχε την πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από
την πρώτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αφού
αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική
έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την
τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική
έκσταση, επέτυχε το επίπεδο του άπειρου χώρου. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο
του άπειρου χώρου, επέτυχε το επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αφού αναδύθηκε
από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, επέτυχε το επίπεδο της μηδαμινότητας.
Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο της μηδαμινότητας, επέτυχε το επίπεδο της μήτε-
αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-
μήτε-μη-αντίληψης, επέτυχε την παύση της αντίληψης και του αισθήματος.

Αφού αναδύθηκε από την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, επέτυχε το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, επέτυχε το επίπεδο της μηδαμινότητας. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο της μηδαμινότητας, επέτυχε το επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, επέτυχε το επίπεδο του άπειρου χώρου. Αφού αναδύθηκε από το επίπεδο του άπειρου χώρου, επέτυχε την τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την πρώτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την πρώτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τρίτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τρίτη διαλογιστική έκσταση, επέτυχε την τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αφού αναδύθηκε από την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, αμέσως ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα. Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο Βράχμα Σαχάμπατι είπε αυτόν τον στίχο:

«Όλα τα όντα στον κόσμο θα αφήσουν κάτω το σώμα·
όπου ένας τέτοιος Διδάσκαλος, αταίριαστος στον κόσμο·
ο Τατχάγκατα που έφτασε στη δύναμη, ο Αυτοφωτισμένος, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο Σάκκα, ο άρχοντας των θεών, είπε αυτόν τον στίχο:

«Αλίμονο, οι δραστηριότητες είναι παροδικές, έχουσες τη φύση της έγερσης και της παρακμής·
αφού εγείρονται, καταπαύουν, ο κατευνασμός τους είναι ευτυχία».

Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο σεβάσμιος Άναντα είπε αυτόν τον στίχο:

«Τότε υπήρξε αυτό που ήταν τρομακτικό, τότε υπήρξε τρόμος·
όταν ο αυτοφωτισμένος, προικισμένος με όλες τις υπέρτατες ιδιότητες, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα».

Όταν ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μαζί με το τελικό Νιμπάνα ο σεβάσμιος Ανουρούντα είπε αυτούς τους στίχους:

«Δεν υπήρχε εισπνοή και εκπνοή, σε αυτόν με σταθερή συνείδηση, τον ακλόνητο·
χωρίς λαχτάρα, αποσκοπώντας στην ειρήνη, αυτός που έχει μάτια επέτυχε το τελικό Νιμπάνα.

«Με ασυρρίκνωτη συνείδηση, υπέμεινε το αίσθημα·
Όπως το σβήσιμο μιας λάμπας, η απολύτρωση του νου έγινε».

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Το κάθισμα του Βράχμα, ο Ντεβαντάττα, ο Αντακαβίντα, η Αρουναβατί· και αυτό που διδάχθηκε με το τελικό Νιμπάνα, αυτή είναι η πεντάδα του Βράχμα.

Η συλλογή του Βράχμα ολοκληρώθηκε.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 1. Το βιβλίο με τους στίχους. 6. Συνδεδεμένες ομιλίες με τους Βράχμα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org